

TIMO SAAVALAINEN | SUOMEN MALLI

Suomeen ja Helsinkiin ollaan tuomassa ns. Suomen mallia, jossa lapsille ja nuorille tarjotaan mahdollisuus maksuttomaan harrastamiseen. Tavoitteena on estää lasten ja nuorten syrjäytyminen tarjoamalla heille aikuisen ohjaamaa harrastustoimintaa. Ajatus on hyvä ja sinänsä kannatettava. Huolenani on kuitenkin se, että järjestelmästä kouluille aiheutuva haitta on saavutettavia hyötyjä suurempi seuraavista syistä.

Koska harrastustoiminta on tarkoitus järjestää koulupäivän yhteydessä, kaventaa se koulujen mahdollisuutta käyttää koulun eri tiloja joustavasti opetukseen. Erityisesti liikuntasalin käyttö iltapäivisin tulee vaikeutumaan merkittävästi. Harrastustoiminnan organisoiminen edellyttää tarkkaa tietoa koulujen vapaista tiloista enkä usko, että mistään olemassa olevasta järjestelmästä saadaan riittävää tietoa asiasta.

Vaikka harrastustoiminta pyritään tuomaan koulupäivän yhteyteen, on selvää, että osalla oppilaista koulupäivä päättyy esimerkiksi tuntia ennen harrastuksen alkamista. Tästä seuraa se, että kouluilla on oppilaita, joiden toimintaa ei kukaan valvo. Luulenpa, että tilanne joudutaan ratkaisemaan siten, että koulunkäyntiavustajat määrätään valvomaan näitä oppilaita. Koulun maksamaa resursseja käytetään siis harrastustoiminnan mahdollistamiseen.

Harrastustoiminnan järjestäminen kouluilla tulee myös lisäämään opettajien ja rehtoreiden työtehtäviä. Lukujärjestystä laadittaessa harrastustoiminta on otettava huomioon, rehtori joutuu tekemään päätöksen siitä, mikä lukuisista toimijoista saa koulun liikuntasalin käyttöönsä eivätkä opettajat voi käyttää luokkiaan työtiloina koulupäivän päätyttyä. Koulun siivoamisen aikataulut

menevät uusiksi ja kulkuoikeuksien ja avaimien hallinnointi tulee koulun tehtäväksi.

Lisäksi avoimia kysymyksiä on todella paljon. Kuinka monta oppilasta harrastukseen pitää osallistua, että ryhmä muodostetaan? Lakkautetaanko harrastusryhmä kesken vuoden, jos osallistujamäärä laskee merkittävästi? Mitä koulun välineistöä harrastustoimijat voivat käyttää? Järjestetäänkö harrastustoimintaan osallistuville välipalaruokailu? Onko koulu velvollinen luovuttamaan säilytystiloja harrastustoimijoille? Miten toimitaan, jos harrastustoimintaa vetävä henkilö on poissa?

Oleellisin kysymys on kuitenkin se, mikä on tämän massiivisen satsauksen todelliset vaikutukset. Millä keinoin arvioidaan, onko kerhotoiminta todella vähentänyt syrjäytymistä.

Harrastustoiminta on Kulttuuri ja vapaa-ajan toimialan vastuulle kuuluvaa toimintaa. Sitä tehdään yhteistyössä Kaskon kanssa, mutta toiminnan organisoimisesta ja siitä aiheutuneista kustannuksista ottaa vastuun Kulttuurin ja vapaa-ajan toimiala. Meidän on opettajina oltava tietoisia näistä asioista ja pidettävä huolta siitä, ettei muille kuuluvia tehtäviä aleta teettämään meillä. HOAY ja luottamusmiehet ovat opettajien apuna tässä.

TIMO SAAVALAINEN

PUHEENJOHTAJA

